

Haringrace 17 juni 2011

Op 17 juni was het eindelijk weer zover, de nieuwe haring is 'geland' en de traditionele Haringrace kon worden verzeild.

Na een maandenlange periode van bijna tropische omstandigheden was het op 17 juni herfstachtig te noemen. Op grond van de weervoorspellingen en verwachtingen had het er alle schijn van dat het niet alleen een "race" maar ook een uitdaging zou kunnen worden.

Ondergetekende, vanuit Rilland de hele dag de meteorologische omstandigheden aan de lijve ondervindend, had er een hard hoofd in of gezien de draconische verwachtingen het traditionele evenement wel doorgang zou gaan vinden.

De organisatie (Leo en Emiel mijn hartelijke dank voor de organisatie) onvervaard als altijd, was op de aangegeven inschrijftijd vol goede zin aanwezig en inderdaad, het zeilersbloed kroop waar het niet gaan kon, "IT GEAT OAN".

Een wedstrijdveld van 12 schepen had zich aangemeld en de ingrediënten voor een titanenstrijd waren aanwezig.

Na de noodzakelijke voorbereidingen, sommige schepen gingen hier heel ver in, werd de 'weg' naar het wedstrijdveld gevonden alwaar het startschip de OP HOOP VAN ZEGEN (met dank aan Dies) gereed lag om de 'gladiatoren' weg te schieten. En weggeschoten werden ze, klapperende zeilen, geconcentreerde uitdrukking op de verbeten gezichten, gierende lieren en het staccato van bevelen zijn de beste samenvatting wat er na de start gebeurde.

Ondergetekende, bemanningslid van de AVEL wegens ontbreken van de complete eigen bemanning (1 persoon), zag het veld in diverse tactische concepten zich over de startlijn begeven welke voor de gelegenheid voordewinds en stroom afwaarts gesitueerd lag en zeer zeker tot interessante start acties aanleiding zou gaan geven.

Met een meer dan tactische (loef situaties) start werd de wedstrijd door de AVEL aangevangen en werd er met een rustig windje 3/4 vanuit de ZO hoek de strijd aangevangen.

Waar bleven de voorspelde omstandigheden, waar waren de slagregensm hadden we ons daarvoor zo ingepakt en mentaal/fysiek voorbereid op ontberingen en de strijd tegen de elementen en secundair tegen het restant wedstrijdveld???

De zeilkeuze was aanvankelijk door onze schipper (Emiel) in de haven bepaald maar het overleg tussen tacticus/navigator en meteoroloog (inderdaad wij hadden een professionele Whitbread setup) had dermate veel tijd gevegd met als gevolg het niet naleven van de schippers wens resulterend in een (te??) kleine voorzeil voering welke, gezien de afwezigheid van de profetische winden, aanvankelijk on op nadeel zou kunnen zetten. Andere schepen (niet zo professioneel als de onze) hadden de standaard "laten we er alles op zetten wat we hebben" uitvoering gekozen danwel de "je weet maar nooit" defensieve gereefde versie als de ultieme verkozen.

Na het voordewindse rak waarbij wederom de vermaarde "blauw/witte pijl" van Dennis het voortouw nam (zouden er toch electromotoren onder zitten???) werd de eerste boei gerond en begon het opkruisen. Hier bleek de wind zich iets te gaan bewijzen in de richting van de voorspellingen en had het er alle schijn van dat de 'muitერი' aan boord van de AVEL omtrent de zeilkeuze opeens toch niet zo nadelig te zijn en werd de strijd in het kruisrak naar de bovenwindse

keerboei interessant maar vooral snel. Tegen de stroom in, scherp aan de winds werden door ons 'snelheden' bereikt van ruim 6 knoop wat de bemanning van de AVEL (gezien de goede veiligheidsvoorzieningen/helmen etc. etc.) zeker geen angst inboezemde. Het veld was ondertussen in 3 partijen uiteengevallen waarbij de voorhoede gevormd werd door de Guanabara en de Watersnijder in haar (vervagende) kielzog.

In het tweede kruisrak naar de bovenwindse boei een aantal noodzakelijke en in de praktijk succesvolle aanpassingen (geheel reglementair) aan de schootvoering doorgevoerd, bemanning zo tactisch (en nat) mogelijk gesitueerd op de flanken van de laagvliegende AVEL leek ons (gezien de gelukkige omstandigheid dat Emiel niet alleen schipper maar ook jury was) de overwinning niet te kunnen ontgaan.

Na een heroïsche strijd waarbij de WOBDELKE door touw in de schroef (hier wordt nog onderzoek naar gedaan in hoeverre er een verband is tussen deze averij en mogelijke rol van de concurrentie) en een van de andere schepen jammerlijk vast gelopen op Gorrishoek de wedstrijd hebben moeten staken is het hele veld zonder noemenswaardige (afgezien van de psychologische schade) problemen rond 22.30 weer in de haven terug gekeerd.

In het Kaaigat, in afwachting van de deliberaties van de Jury, werden de "matadores" en vrienden ondertussen vergast op heerlijk nieuwe haring en andere heerlijkheden welke na de 'ontberingen' op de Oosterschelde gretig aftrek vonden.

Al met al kan ik voor mijzelf sprekend alleen maar zeggen met heel veel plezier en genoegen te kunnen terug kijken op een zeer gezellig/geslaagd maar vooral goed verlopen evenement waarbij ik de wens uitspreek dat we voor de Oesterrace in September op een veelvoud van het aantal deelnemers mogen rekenen want 4^e worden van 12 heeft toch iets minder glans dan 4^e worden van 24

Rest mijn nog de zeilcommissie hartelijk te danken voor de goede organisatie en zorgen tijdens dit leuke evenement en tot een volgende keer

Franklin

Voor de gelegenheid bemanning AVEL (het kan niet vaak genoeg gemeld worden) 4^e plaats